

04.05.2012 г. / 16:31:08

Истинската история

На 14 септември 1860 г. в Свищов е роден българският герой-генерал от пехотата Димитър Гешов (1860 - 1922)

Снимка на генерал от пехотата Димитър Гешов, направена през Първата световна война. Както подобава за всеки победоносен военачалник, той е със своите отличия, в това число и германски "Железен кръст"

Този български военен герой още 17 годишен взема участие в Рускотурската война (1877 - 1878) като доброволец в 55-и пехотен подолски полк. След Освобождението, през 1880 г. завършва Одеското военно училище. Служи в Орханийска 11-та пеша дружина.

Участва в Сръбско-българската война (1885) като ротен командир в 3-ти пехотен бдински полк и воюва при Брезник и Пирот. След войната командва 3-ти пехотен

резервен и 4-ти пехотен плевенски полк. От 1903 г. е **командир на 1-ва бригада от 2-ра пехотна тракийска дивизия, с която воюва в Първата балканска война (1912 - 1913)** в района на Родопите. През декември 1912 г. поема командването на 2-ра пехотна тракийска дивизия и се сражава при Сяр, Драма и Ксанти. По време на Втората балканска война (1913) ръководи действията на дивизията при Криволак, Неготин и Калиманци, а в Първата световна война (1915 - 1918) – при Криволак, Дойран и Фурка.

Български военачалник от много висока класа. Той е един от забравените български герои от Междусъюзническата война 1913г., в която като началник на 2-ра пехотна Тракийска дивизия се сражава успешно срещу "съюзниците-разбойници" в Македония при Удово, Криволак и Кресна в Македония. Неговите победи над сърби и гърци в тази война изпъкват особено на фона на серията от предателства на масонската българска пета колона начело с „главнокомандващия“ хомосексуален илюминат Фердинанд.

В началото на войната генерал Д. Гешов разгромява сърбите при Удово, а при Криволак разбива цялата сръбска Тимошка дивизия. С победата си при Удово прекъсва комуникациите между сърби и гърци по линията Скопие-Солун. С победата си при Криволак на 21.06.1913 г. унищожава десния фланг на сръбските войски в Македония и създава условия за успешно настъпление към района на Тиквешко, където вече е вдигнато българско въстание против сръбския поробител. Предателите не му позволяват да пробив към въстаническият район. По време на Кресненската операция неговата 2-ра Тракийска дивизия действа като торнадо спрямо гръцките нашественици. За 3 дена боеве

в сложен планински терен 2-ра Тракийска дивизия
напредва на 15-18 км. в дълбочина на гръцката отбрана
със среден темп на настъпление 5-6 км на ден и
прекъсва пътя за отстъпление на гръцките войски през
Пехчево. В кариерата си, която продължава и през
Първата световна война, достигайки до командир на 1-
ва българска армия в Битолско, Македония е
побеждавал последователно турци през 1912-1913 г.,
сърби и гърци през 1913 г., англичани при Дойран в
1915 г. (първи преди ген. Хр. Чаръкчиев в 1916г. и ген.
Владимир Вазов в 1917-1918) и накрая и французи.

От декември 1916 до декември 1917 г. командва 1-ва армия и отстоява позициите при Дойран и р. Вардар, след което е назначен за началник на Моравската военноинспекционна област (1918 – 1919) и за инспектор на пограничните войски (1919). На 1 юли 1919 г. е произведен в чин генерал от пехотата, а в края на годината е уволнен от армията.

Награди:

Орден „За храброст“ III степен, 2-ри клас

Орден „Св. Александър“ II степен с мечове по средата, IV и V степен без мечове

Народен орден „За военна заслуга“ II, III и IV степен на обикновена лента

Народен орден „За военна заслуга“ I степен с военно отличие (1919)

Орден „За заслуга“ на военна лента

Германски орден „Железен кръст“ I и II степен

Медал „За бойни заслуги“, Османска империя (22 март 1916)

Орден „Меджидие“, Османска империя (11 май 1917)

Сребърен орден „Лиякат“, Османска империя (4 октомври 1917)